

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. I. Probatv Eliam Prophetam verè fuisse Monachum, & monastici
instituti in monte Carmelo primum Fundatorem, omniumq[ue] post
Religionum Antesignanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

R. P. F. IOANNIS DE CARTHAGENA

De Sacra Antiquitate

ORDINIS GLORIOSISSIMÆ

DEI GENITRICIS SEMPER

VIRGINIS MARIÆ

DE MONTE CARMELO

Siue

Fratrum B. MARIÆ Virginis

Tractatus Alter.

In quo diluuntur Obiectiones aduersariorum, de
huius Ordinis dignitate, & Antiquitate
sequius Sentientium.

CAPVT I.

*Probatur ELIAM prophetam verè fuisse Monachum,
& monastici instituti in monte Carmelo primum
Fundatorem, omniumq; post Religio-
num Antesignanum.*

ARBITROR sanè sacro Ordini Carmelitano
per simile quidpiam, atque Patriarchæ Io-
sepho accidisse: etenim sicut Iacob patre Genes. 37.
eius tunicam polymitam ei soli præ cæteris alijs
fratribus suis donante in pignus singularis amoris,
quo illum prosequatur, inuidiæ liuore saucij eius
fratres aduersus eum excalescere cœperunt sic
enim ait sacer Text. Gen. 37. Gen. 37.
*Videntes autem fratres eius, quod à patre plus cunctis filijs amaretur, oderant
eum, nec poterant ei quidpiam pacificè loqui. Non dis-
similiter, cum sanctissima Virgo in argumentum
specialis dilectionis, qua erga Carmeliticum Or-
dinem*

Paleonyd.
Ioan.
Fauent.
Philip.
Macer.

Aristot.

dinem æstuabat, tunicam polymitam scapularis dono dederit B. *Simoni Stoch* Anglo, Carmeliticæ Ordinis Priori Generali, vt in eius officio legitur, & tradunt *Paleonydorus lib. 3. cap. 12.* *Ioan. Fauent.* & *Philippus Macer.* in *vita S. Petri Thomæ*; quidam huius fauoris inuidi, vel veritatis ignari, non possunt huic sacro Ordini, instar fratrum *Ioseph* quidquam pacificè loqui. Ceterum apertissimè ipsos deceptos fuisse, quantum præsentis argumenti conditio patitur, luculenter commonstrabo: vt enim rectè dixit *Aristot. lib. 1. Moralium cap. 3.* *Est enim eruditi eatenus exactam in vnoquoque genere explicationem requirere, quatenus pati rei ipsius naturam potest. nam & Mathematicum suasionibus vtentem approbare, & ab Oratore demonstrationes exigere simile vitium videtur.* Vt autem præsentis muneris satisfaciam, oppugnationum tela debito ordine proponam pariter & infringam, quia tamen intet omnes oppugnationes, acrius *Hieronymus Roman.* in suo *Defensorio*, aduersus hunc sacrum Ordinem inuehitur, & quia præ intemperata cupidine illum expugnandi, nullum lapidem immotum reliquit, quo illum non impeteret, eius præcipuè deliria manifestè aperiam deinde aliorum obiecta diluam.

D. Hiero.

Primo ergo obiectat *lib. 2. cap. 8.* sibi persuadere non posse, *Eliam* fuisse monachum, aut vitæ Monasticæ institutorem, quia *D. Hieron.* in *vita S. Pauli Eremitæ*, vbi de monachatu agit, nullam profus mentionem fecit Monachorum *Eliæ*: quod non alia ratione, ait, sibi videri ab eo omissum, nisi quia nullum talis monachatus vestigium repererat. Nec veretur addere nullum dari Authorem, præter ipsos Carmelitas, qui affirmant, *Eliam* aliquem vquam Religiosum Ordinem instituisse: oportuisset quidem illum legisse *D. Hieronymum Epistol. 13.* dicentem: *Noster Princeps Elias, noster prepositus Elisæus, nostri Duces filij Prophetarum, qui habitabant in agris, & solitudinibus, & faciebant sibi tabernacula*

D. Hiero.

Epistol. 13. dicentem: *Noster Princeps Elias, noster prepositus Elisæus, nostri Duces filij Prophetarum, qui habitabant in agris, & solitudinibus, & faciebant sibi tabernacula*

macula prope fluentia Iordanis. Hos autem verè monachos fuisse Eliani instituti, testis est omni exceptione maior S. Isidor. lib. 2. de offic. cap. 15. vbi S. Isidor. ait. Vnde ad Monachos studium defluxit paupertatis, vel quis huius conuersationis extitit auctor, cuius isti habitum imitantur? quantum attinet ad auctoritatem veterum scripturarum, huius propositi Princeps Elias, & discipuli eius Elisæus siue filij Prophetarum, qui habitabant in solitudine, urbibusq; relictis, faciebant sibi casulas iuxta fluentia Iordanis. Ioan. Cass. Conspirant in idem Ioan. Cassian. lib. 1. de instit. renunciantium, cap. 2. dum ait: Itaque monachum, vt militem Christi in procinctu semper belli positum, accinctis lumbis, ingiter oportet incedere: hoc enim habitu etiam illos ambulasse, qui in veteri testamento professionis huius fundauere primordia, Eliam scilicet, & Elisæum, diuinarum scripturarum auctoritate monstratur. Deinde Ioannes XLIV. Patriarcha Ierosolymitanus lib. de institut. Monach. cap. 2. ita in hac parte clarè loquitur, vt absque graui proteruita, negari non possit, Eliam monastica vitæ fuisse institutorem: verba eius hæc sunt: Hic Propheta Dei Elias Monachorum Princeps primus extitit, à quo sancta eorum prima institutio sumpsit exordium: ipse enim obtentu contemplationis diuina, longe ab urbibus recedens, & seipsum cunctis terrenis exuens, religiosam, & prophetalem vitam eremiticam primus hominum à proposito ducere cepit, quam, Sancto dictante, & mandante Spiritu, inchoauit, & instituit, Postea capit. 19. subdit: Studuit Elias deinceps Religionem, quam inchoauerat, in loco idoneo plantare: quare ad sui, & suorum discipulorum iugem mansionem elegit præ alijs eremis Carmelum montem, tanquam commodiorem ad prophetica disciplinam, & vitam monasticam in eo edocendam, & exercendam. Mons quippe prabet Eremita homini ex sua solitudine silentium, & quietem, ex suis antris congruam mansionem, ex suo saltu incunditatem, ex suo emi-

NOTA.

T

nenti

menti situ aërem salubrem, ex suis herbis, & fructibus
pastum uberem, & ex suo fonte aqua viua haustum
dulcem. Propter quæ omnia Elias in monte isto non
modo elegit habitare, verum etiam dum oratione
consecratam, appellatam Seunion in eo edificauit.

Actandem cap. 20. ait: Ad continuam autem re-
sidentiam in Carmelo semper faciendam, Elias mon-
tem hunc deuotiores suis discipulis reddidit, non so-
lum exemplo sui, qui ex tunc, quamdiu in hoc mundo
mansit, scilicet per sexdecim annos, montem istum in-
coluit, sed quia praeter ceteris eremis, in quibus habitauit,
montem hunc quibusdam magnis miraculis speciali-
ter insigniuit.

**Trithem.
Abbas.**

Trithemius Abbas in suo libro de laudibus Car-
melitarum, argumentum hoc latissimè elucidans,
apertissimè ostendit, *Eliam & Elisaum* Carmelita-
næ Religioni dedisse primordia, seriemq; Ordinis
contexit ab *Elia*, vsque ad annum Domini 1220,
quo tempore Carmelitæ in Europam peruene-
runt, omiſſis alijs, quæ sparsim toto illo libro tra-
dit, aliqua eius verba referam, ait enim cap. 2. *ELIAS*
Propheta Domini eximius rectè, & Catholicè Funda-
tor Carmelitanae Religionis dicitur, si eius facta ex
voluminibus Regum absque inuidia discutiantur.
Enim vero ipse montem Carmeli primus inhabitasse
legitur, à quo Fratres Carmelita nominantur. Tri-
plici autem ratione ostenditur, quod istius obseruan-
tia Princeps Elias habeatur, à loco videlicet, ab ha-
bitu, & conuersatione. Cum ergo nomen Ordinis à
loco sumitur, merito Carmelitarum Princeps Elias
memoratur, quia mons Carmelus, cuius ille habita-
tor extitit, huic Ordini vocabulum dedit. Non loquetur
vana, sed testimonijs Scripturarum comprobata pro-
fero, cum Eliam Prophetam eundem locum longè ante
Christi natiuitatem inhabitasse dico, qui Fratrum
Carmelitis, Religionis suæ nomen, & exordium
dedit, &c.

Martyrologium Molani die 17. Iulij, hæc habet
In

In Arabia raptus Sancti Eliæ Propheta Domini, & Martyrol.
 Carmelitanae Religionis Patriarchæ, qui tantam Molani.
 gratiam inuenit coram Domino, ut verbis clauderet,
 & aperiret calum. Hæc sanè sufficiebant, sed maio- D. Basil.
 ra his apponam, nam D. Basilus in epist. ad Chilo-
 nem Anachoretam ait; Hic mons celeberrimus Carmelus,
 in quo Elias demoratus, perplacuit Deo. D. Gregorius Nazian.
 Nazianzenus in oratione de pauperum amore, sic
 loquitur: Præclara est solitudo, & vita ab hominum
 commercio semota, idque nunc docet Eliæ Carmelus,
 & Ioannis desertum. Et infra subdit: Vt ab omni ne-
 gtorio tranquillè philosopharer, mecumq; ipsum collo-
 quium haberem, Eliæ Carmelum cogitabam, Ioan-
 nisq; desertum, ac celestem eorum, qui hoc philosophia
 genus profitentur, vitam.

Denique id ipsum tradunt Volaterranus in An- Volaterr.
 tropologia lib. 21. dum ait: Carmelita à monte Car-
 melo, mora Eliæ, & Elisæi nobilitato &c Guilielm. Guilielm.
 lib. 5. continuationis belli sacri c. 5. Est CARMELVS
 mons in Syria, mora tam aliorum Prophetarum, quam Polyd.
 Eliæ, & Elisæi nobilis. Polydorus, Virgilius lib. 7. Virg.
 de inuent. rerum, cap. 3. nec non Sabellicus lib. 5. Sabellic.
 Aeneidos 9. Theatrum vitæ humanæ lib. 3. volu. 21. Theat. vi-
 eadem verba repetunt de mora Elia in Carmelo, te humanæ.
 Nicephorus lib. 8. historię cap. 39. Sozomenus in Niceph.
 tripartita lib. 1. cap. 11. Galienus de orig. Monast. vi- Sozomen.
 ta, Cardinalis Bellarminus lib. 2. de Monachis c. 5. Galienus.
 Canisius lib. 1. de corruptelis cap. 2. Genebrardus Bellarm.
 lib. 4. Chronolog. Cum ergo tot antiqui, & Sancti Canisius.
 Patres, ac grauissimi Auctores, vnanimi consensu Genebrard.
 testentur, Eliam monasticæ vitæ Institutorem fuis-
 se, facile innotescit temeritas Hieronymi Roman.
 qui ausus est dicere, nullum Authorem præter Car-
 melitas id vnquam tradidisse.

Tandem illud singulare silentio non prætermittam, quod sapienter, & eruditè Ioannes XLIV. Pa- Ioã. Patr.
 triarcha Ierosolymitanus libro de Institutione Mo-
 nachorum, ELIAM monasticam vitam instituisse,
 T A
 colli-

Eccl. 48.

colligit ex illis verbis Eccl. 48. *Prophetas facis successores post te.* Etenim licet quidam interpretati sint hæc verba ad *Eliam* dicta fuisse, eo quod ex man-

3. Reg. 19.

dato Dei 3. Regum 19. *ELISÆVM* vnxit, & sui spiritus prophetici hæredem reliquit, germanus tamen sensus est, nomine *Prophetarum* non intelligi futura vaticinantes, sed Deum in hymnis, & canticis spiritualibus, ac musicis instrumentis laudantes, ut non obscure indicant verba illa 1. Paralipom. 25.

1. Paral.**25.**

David, & Magistratus exercitus segregauerunt in ministerium filios Asaph, & Emam & Ydithum, qui prophetarent cum cytharis, psalterijs, & cymbalis secundum numerum suum, dedicato sibi officio seruientes. & post pauca: Ydithum in cythara prophetabat super omnes consistentes, & laudantes Deum. Monachos ergo laudantes Deum, vocat successores Elia, cum ait: Prophetas facis successores post te.

CAPVT II.

Extare vestigia, & designari locum in hoc Monte, ubi ELIAS olim sit moratus.

Hier. Rō.

Secundò, obijcit Hieronymus Roman. li. 2. c. 11. quod varia itineraria legerit, ut Martini de Aumpies, Moguntia Decani, & Arandæ Franciscani, qui copiose terram sanctam describunt, dicentes: Hic sepultus fuit Abraham, hic S. Anna, ibi situm erat Monasterium sancti Hieronymi; nunquam tamen locum signant, in quo *Elias* moratus fuerat: sed planè ad pauca illa respiciens, paralogi-

Niceph. Callist.

zatus est: nam in primis Nicephorus Callistus lib. 8. historię Eccles. cap. 30. loquens de Helena loca sancta visitante, sic ait: *Deinde ad sacrum Iordanem conuersa, circa speluncam, ubi olim domicilium Baptistæ habuit, perpulchram ad eam illi erexit, aliamq; ad summitatem montis Elia Thesbitæ.* Deinde Adricomus

Adricom.

in Theatro terræ Sanctæ, in Tribu Isachar num. 19. hæc verba habet: *In hoc monte in pede montis Orient-*

tali